

[Industriministeren]

de er inden for små, mellemstore og store virksomheder.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Rahbæk Møller, at det, der blev sagt fra min side om beslutningsforslag B 92, var, at de 2 pct.s ordninger, som er foreslået af SF, efter radikal opfattelse er overflødige i forhold til det eksisterende system. Vi har ikke på noget tidspunkt afvist at se på administrationen eller indholdet af udviklingskontrakter, altså hvordan de fungerer, og om der er noget, der skal rettes. Vi har sagt, at 2 pct.s-ordningerne i hvert fald er unødvendige i den henseende. Spørgsmålet om, hvorvidt der er noget i vejen med udviklingskontrakterne eller den måde, de fungerer på, kan vi udmærket tage fat på.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Industriministeren nævnte den store eksportfremgang, der havde været fra 1982 til 1986, og det så ud, som om ministeren beherskede alle tal. Så vil jeg gerne spørge, hvordan udviklingen har været på importområdet, og hvordan produktiviteten har været i samme periode, for de tal sammenlagt fortæller lidt om vores evne til at forædle de ting, vi skal videresælge, og det er det, der fortæller noget om vores værdi.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren beskyldte mig for at komme med ufuldstændige tal. Nu kan man godt høre, at ministeren har en fortid i Industrirådet, som jo er kendt for at komme med tal, der altid er korrekte – det synes jeg man må lade dem – men til gengæld også altid er velvalgte. Man tager et bestemt udgangspunkt, og så kan man altid lave en bestemt karakteristik. Det, jeg ønskede, var ikke at gå ned i alle mulige detaljer, og jeg har heller ikke taget masser af statistikker med her, men det var at give et billede af den danske økonomis samlede performance i de fire eller fem år, eller hvor længe det nu er den nuværende regering har siddet, og dér må man bare sige, at når det drejer sig om det helt centrale, betalingsbalancen ekskl. energi, er det gået ad

Pommern til. Så kan man diskutere, om det skyldes, at regeringen har tilladt et alt for stort forbrug hos sine egne kernevælgere, eller om det skyldes, at man har eksporteret for lidt, men det er for så vidt en uvæsentlig diskussion. Det, regeringen burde have forpligtet sig til, når den altså tillod så stort et forbrug, var at sørge for, at der var eksportmæssig dækning for det, og den balance er klart gået den forkerte vej.

Så sagde ministeren, at vi var enige om målet og uenige om midlerne, og det er måske rigtigt nok, i hvert fald når vi holder os på det plan, vi diskuterer her. Der kan være mange andre mål, vi er uenige om, f.eks. medarbejderindflydelse osv., som for os også er en central del af erhvervspolitikken, men det, vi diskuterer her, kan vi nok være enige om, for disse mål er jo ret selvfølgelige: alle kan vel se, at vi har brug for en større eksport, hvis dette land skal redde sig en større produktion. Jeg forstår, man tager kategorisk afstand fra, at kommunerne får større mulighed for at føre erhvervs politik. Det synes jeg er beklageligt, og jeg er sikker på, at det kun afventer et regeringsskifte, før den sag bliver ryddet af vejen, så danske kommuner i hvert fald får lige så store muligheder, som kommunerne har i Norge, Sverige, Finland, England og andre lande, vi normalt sammenligner os med. Det er jo en absurd situation, vi er landet i, når statsmagten lægger et jernbånd omkring kommunernes udfoldelsesmuligheder.

Dernæst sagde ministeren, at det ikke var fair at sige, at det kun er de store virksomheder, regeringen interesserer sig for. O.k., men det er det sammenfattende indtryk, jeg har fået ved at læse redegørelsen, og som også andre har fået ved forskellige gennemgange af regeringens industripolitik. Men jeg håber, det er en misforståelse, for som jeg understregede: vi kan ikke køre på de store virksomheder alene; vi er nødt til at have de små og mellemstore med. I den forbindelse blev jeg egentlig glad, da jeg hørte ministerens gennemgang af tankegangen om udviklingskontrakter, fordi han dér gik meget langt ind i den tankegang, jeg argumenterede for. Nu ved vi jo ikke så vanvittig meget om, hvad regeringens erhvervs politik egentlig er. Vi fik ganske vist redegørelsen i sin tid, men den bestod jo blot af en meget lang række overskrifter – den konkrete udmøntning mangler